

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини

ВІСНИК

УКРАЇНСЬКО-ТУРКМЕНСЬКОГО
КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ЦЕНТРУ

міждисциплінарний науковий збірник

Умань
2021

УДК 37(477+575.4)(06)
В 53

*Затверджено до друку вченою радою
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
(протокол № 6 від 23 листопада 2021 р.)*

Редакційна колегія:

- Безлюдний О. І.** (*головний редактор*) доктор педагогічних наук, професор, ректор Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Годованюк Т. Л.** (*заступник головного редактора*) доктор педагогічних наук, доцент, проректор з наукової роботи Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Коваль В. О.** доктор педагогічних наук, професор, декан факультету української філології Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Кравченко О. О.** доктор педагогічних наук, професор, декан факультету соціальної та психологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Махомета Т. М.** кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету фізики, математики та інформатики Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Миколайко В. П.** доктор сільськогосподарських наук, професор, декан природничо-географічного факультету Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Попиченко С. С.** кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету дошкільної та спеціальної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Постоленко І. С.** кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету іноземних мов Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Священко З. В.** доктор історичних наук, професор, декан історичного факультету Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Слатвінський М. А.** кандидат економічних наук, доцент, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Терешко І. Г.** кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету мистецтв Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Ткачук С. І.** доктор педагогічних наук, професор, декан факультету інженерно-педагогічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Якимчук Б. А.** кандидат психологічних наук, доцент, декан факультету початкової освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
- Ящук С. М.** доктор педагогічних наук, доцент, декан факультету фізичного виховання Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

В 53 Вісник Українсько-туркменського культурно-освітнього центру : міждисциплінарний науковий збірник. – Умань : Візаві, 2021. – 158 с.

У збірнику представлено результати наукових розвідок студентів та молодих науковців закладів вищої освіти України, у яких розкриваються сучасні та актуальні питання з соціально-педагогічних, природничо-математичних, гуманітарних та економічних галузей знань. Видання стане у пригоді студентам та науково-педагогічним працівникам закладів освіти.

УДК 37(477+575.4)(06)

© Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, 2021

ЗМІСТ

Аманназаров Езіз Урбогенні фактори та їх вплив на розвиток фітоценотичного покриву	6
Базарбаєва Равшаной Використання інформаційних технологій як засобу створення наочного навчання	11
Барвінок Наталія, Барвінок Максим Організація сільського зеленого туризму в умовах пандемії Covid-19	15
Bilan Dmytro Historical Determination of the Dynamics of the Concept “English-Speaking Society”	21
Божко Марина, Гурбанназаров Мейліс Функціонування особистого імені в контексті масової культури (на матеріалі англійської мови)	25
Гулчаров Сапармират, Паршукова Леся Формування в учнів творчого мислення на уроках інформатики	32
Журавко Тетяна Психолого-педагогічні особливості реабілітації дітей з відхиленнями в поведінці	36
Зикунова Ганна Проблеми впровадження дистанційного навчання у старшій школі – актуальне питання сьогодення	40
Катрич Катерина Морально-етичні імперативи родинного виховання українців як українознавча та педагогічна проблема	44
Килимиста Оксана Сутність та розвиток мовленнєвої діяльності молодших школярів на уроках читання	50
Кириєнко Тетяна Рівняння і нерівності як математичні моделі реалізації наскрізної лінії «Екологічна безпека та сталий розвиток»	55
Kolomiets Natalia, Reznichenko Irina To the Question of Research Competence of Future Teachers of Higher Education Institutions	61

Комар Володимир, Чарисв Руслан Розвиток туристичної і краєзнавчої роботи Уманщини у другій половині ХХ ст.	65
Кравченко Богдан Антигуманізм у творчості Говарда Лавкрафта	72
Криворучко Анна, Мазур Катерина Образно-експресивні структури у мові науково-навчальних текстів (на матеріалі навчально-історичних джерел)	77
Куленкова Ганна, Поліщук Інна Способи розкладу на прості множники великих натуральних чисел спеціального вигляду	84
Лемещук Марина, Бегас Людмила Казкотерапія як засіб адаптації дітей старшого дошкільного віку з особливими потребами до інклюзивного навчання	88
Мушкевич Юлія Теоретичні підходи та функції інноваційного менеджменту	93
Недобуга Анна, Мілютіна Ольга Імпліцитні засоби вираження заперечення в англійській мові	98
Нестеренко Інна, Воробйова Анастасія Система освіти в Південній Кореї	102
Никитенко Дмитро Спроби реалізації ідеї «світової революції» в Туркестанському краї та інших країнах Сходу на початку 20-х років ХХ ст.	107
Осадчук Наталія Територіальні громади в умовах децентралізації	114
Поліщук Олена Програма формування соціально-психологічної готовності старшокласників до вступу до закладів вищої освіти	120
Сафарлі Шамо Інвестування – важлива складова сучасного ефективного розвитку економічної системи країни	125
Сітайло Катерина Вплив білінгвізму на розвиток сучасних національних мовних картин	130
Танасійчук Юлія Особливість феномена фізичної культури	134

Харченко Надія, Ольховецький Сергій Гендерна психологія у літературній творчості	141
Чайиргулиєв Хошгелді Використання інноваційних технологій навчання під час вивчення біології	146
Шабатіна Галина Переваги та недоліки вищої освіти в Україні	150
Язгелдієва Оразгозел Навчально-пізнавальна активність як педагогічна проблема	154

*Наталія Барвінок,
здобувач I року навчання
спеціальності 073 «Менеджмент»,
викладач кафедри технологій та організації
туризму і готельно-ресторанної справи
Навчально-наукового інституту
економіки та бізнес-освіти
Уманського державного педагогічного
університету імені Павла Тичини*

*Максим Барвінок,
викладач кафедри маркетингу,
менеджменту та управління бізнесом
Навчально-наукового інституту
економіки та бізнес-освіти
Уманського державного педагогічного
університету імені Павла Тичини*

ОРГАНІЗАЦІЯ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19

Туризм – це одна з галузей, що задовольняє духовні потреби людини, бажання розвиватися, пізнавати світ, отримувати цікаві і незабутні емоції від життя. Невід’ємною частиною економічного зростання та розвитку країн у світі, в тому числі і європейських, є розвиток туристичної сфери країн та підвищення реалізації їх туристичного потенціалу. На сьогоднішній день туризм створює умови для розвитку підприємництва, виконує роль каталізатора інновацій, забезпечує створення нових робочих місць, забезпечує доходи багатьом громадянам, сприяє розвитку економіки в цілому та покращенню іміджу держави.

Незважаючи на загрози та глобальні виклики (культурні, соціальні, економічні та політичні) Україна залишається привабливою країною для туристів і має багато можливостей перспективного розвитку внутрішнього туризму, який є пріоритетним сектором економіки. У Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року сфера туризму та курортів стає однією з основних галузей, що впливає на загальний стан і тенденції світової економіки [7]. Варто зазначити, що завдяки розвитку туристичної галузі можливо прискорити і економічне зростання в країні. Це явище в світовому досвіді вже не раз доводилось.

Також в Стратегії розвитку туризму і курортів України на період до 2026 року зазначено, що Україна розташована у центрі Європи та має всі умови для належного розвитку економіки за рахунок туризму, проте суттєво відстає від провідних держав світу за рівнем розвитку туристичної

інфраструктури та якості туристичних послуг. [7]

Пандемія спричинена поширенням вірусу COVID-19 спричинила глобальну кризу, яка в свою чергу посилила конкуренцію за споживача туристичних продуктів. Загалом, туристична сфера становить близько 10% світового ВВП, проте через виникнення на глобальному рівні безпрецедентної надзвичайної ситуації, спровокованої спалахом пандемії COVID-19, яка має масштабний вплив на всі сфери соціально-економічного розвитку країн світу, туристична індустрія потрапила до числа постраждалих секторів світових економік і вимагає впровадження відповідних заходів щодо відновлення та підтримки [4; 6].

Така ситуація закликає переглянути підходи та інструменти щодо якості та змісту туристичних послуг, щоб знайти нові ефективні форми та шляхи підвищення інтересу до інноваційних, сучасних, конкурентоспроможних, які відповідатимуть вимогам сьогодення, туристичних послуг.

Для глибшого та повнішого дослідження розвитку туризму в Україні в умовах глобальної пандемії, спричиненої поширенням вірусу COVID-19, доцільно буде розглянути та проаналізувати найбільш привабливий напрям сучасної туристичної індустрії – сільський зелений туризм.

Актуальність розвитку сільського зеленого туризму набуває дедалі більшого значення, тому що саме ця галузь перебуває на початковій стадії розвитку і є одним з найбезпечнішим видів туризму в період пандемії спричиненої вірусом COVID-19. Сільський зелений туризм організовуються переважно самостійно туристами, комерційна діяльність у цьому напрямі лише зароджується.

Питаннями розробки та впровадження програм розвитку зеленого сільського туризму займалися такі вчені, як: А. Біркович, В. Васильєва, П. Горішевський, А. Зінченко, В. Головацька, Т. Зінчук, С. Ілляшенко, С. Мельниченко та інші. Проте активний розвиток цих видів туризму вимагає продовження досліджень їх особливостей.

Метою статті є розгляд проблем та умов формування сприятливого середовища для становлення та розвитку зеленого сільського туризму в умовах пандемії спричиненої вірусом COVID-19.

В сучасних умовах зелений сільський туризм формується в окремий суттєвий сектор глобального туристичного ринку. З урахуванням соціально-економічного, екологічного та природно-кліматичного характеру сучасності.

В. О. Коваль, В. В. Самсонова, Т. О. Гакал виокремлюють базові детермінанти інфраструктурного розвитку сільського зеленого туризму в Україні та конкретизують основні напрямки розвитку інфраструктури сільського зеленого туризму в Україні [3]. Сюди вони відносять:

1. Підвищення якості інституційного забезпечення.

2. Активізація використання інформаційних технологій.
3. Розвиток транспортної інфраструктури.
4. Підвищення ефективності державного регулювання у даній сфері.

Під підвищенням якості інституційного забезпечення розвитку сільського зеленого туризму в країні розуміється розвиток нормативно-правового забезпечення активізації господарської діяльності у сфері сільського зеленого туризму. Вона передбачає формування правового поля щоб впливати на активну розбудову даного виду туризму та залучати інвестиції у цю галузь.

Організаційно-економічне та інституційне середовище, в якому функціонують суб'єкти сільського туризму, повинно окреслювати чіткий порядок та умови надання послуг, які базуються на засадах ефективного використання обмежених ресурсів та враховують принципи і особливості національного законодавства, що регулюють суспільно-економічні відносини в сфері сільського зеленого туризму [3].

Але, що стосується формування такого середовища та його функціонування в умовах соціальної та політико-економічної нестабільності, виникає ряд проблемних питань, які є перешкодою активному розвитку сільського зеленого туризму та зростанню рівня зайнятості населення у цій сфері туризму.

Слід звернути увагу на те, що формування сприятливого середовища для здійснення господарської діяльності не відбувається само по собі, а потребує залучення до цього не тільки науковців, громадських організацій та органів державної влади, але й учасників процесу «надання-отримання послуг сільського зеленого туризму» [5].

Щодо активізації використання інформаційних технологій, то варто зауважити, що розвиток сфери туризму на сьогоднішній день безпосередньо залежить від рівня впровадження нових інформаційних технологій.

Використання інформаційних технологій в сучасних умовах інформатизації населення дозволяє здійснювати рекламу в мережі Інтернет на сайтах та в соціальних мережах на власних сторінках та сторінках споживачів, залучати молодь до такого виду туризму, співпрацювати та переймати досвід провідних країн, що наведено на рис. 1.

Переваги використання інформаційних технологій є надзвичайно актуальним питанням сьогодення, в тому числі і в розвитку сільського зеленого туризму, адже інформаційні технології мають ряд переваг для проведення реклами, що є невід'ємною складовою організації такого туризму.

Рис. 1. Переваги використання інформаційних технологій в організації сільського зеленого туризму

Джерело: розроблено авторами на основі [3]

Розвиток транспортної інфраструктури є важливою складовою розвитку не тільки зеленого сільського туризму, але і всієї туристичної індустрії. По суті, здійснення туризму взагалі є неможливим без транспортного сполучення і туристична галузь не змогла б розвиватись без функціонування сфери транспорту. В свою чергу, розвиток транспорту в певній мірі також залежить від туристів, адже туристи створюють значний попит на перевезення. Тобто, ці дві складові є взаємозалежними, що зображено на рис. 2.

Рис. 2. Взаємозв'язок розвитку туризму та транспортної системи

Джерело: розроблено авторами на основі [3]

Так і під час розвитку сільського зеленого туризму важливим є розвиток транспортного сполучення, адже в більшості населених пунктах такий вид туризму не може розвиватись через відсутність якісного транспортного сполучення.

Підвищення ефективності державного регулювання у сфері зеленого сільського туризму передбачає створення в країні ефективної системи державного регулювання туристичної галузі, у т.ч. і сфери сільського зеленого туризму.

На розвиток суб'єктів сільського зеленого туризму держава все ж має вплив, адже саме держава визначає необхідні умови на ринку туристичних послуг, фінансує або сприяє залученню інвесторів для реалізації різних проектів для розвитку сільського зеленого туризму, підтримує суб'єкти туристичного бізнесу та захищає їх соціально-економічні інтереси, впливає на доходи сільського населення та їх рівень, на умови, в яких функціонують садиби сільського зеленого туризму [1; 4].

З вищенаведеного випливає, що держава має опосередкований вплив на розвиток сільського зеленого туризму, на кількість споживачів такого туризму та місця, які привернуть увагу таких споживачів. Державний вплив та стимулювання і підтримка розвитку сільського зеленого туризму визначає які масштаби туристичних потоків будуть в Україні та різних регіонах України.

Отже, розвитку сільського зеленого туризму набуває дедалі більшого значення, тому що саме ця галузь туризму є однією з найбезпечніших видів туризму в період пандемії спричиненої вірусом COVID-19. Сільський зелений туризм організуються переважно самостійно туристами, комерційна діяльність у цьому напрямі лише зароджується. Більш активний розвиток сільського зеленого туризму вимагає підвищення якості інституційного забезпечення розвитку сільського зеленого туризму, активне використання інформаційних технологій та створення реклами, розвиток транспортного сполучення у сільській місцевості та підвищення ефективності державного регулювання. Важливим є і матеріальне становище сільського населення, адже капітал на розвиток такого туризму йде переважно від сільського населення, яке займається розвитком такої сфери туризму.

Список використаних джерел

1. Європейський досвід організації сільського зеленого туризму. URL: https://tourlib.net/statti_ukr/siltur2.htm (дата звернення: 10.10.2021).
2. Зайцева В. М. Актуальні проблеми та перспективи розвитку туристичного господарства і готельно-ресторанного бізнесу в Запорізькому регіоні: монографія. Запоріжжя: ТОВ «ЛПС» ЛТД, 2012. 400 с.
3. Ковальова О. В., Самсонова В. В., Гакал Т. О. Відновлення сільського

- зеленого туризму в умовах COVID-19 як інструмент реновації аграрної економіки. *Бізнесінформ*. № 10. 2020. С. 155–162.
4. Ніколюк О. В., Хаустова В. Є., Петрів І. М. Державне регулювання розвитку сільського зеленого туризму в Україні в умовах пандемії COVID-19. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. № 5. 2020. С. 119–127.
 5. Організаційно-економічне та інституційне забезпечення розвитку сільського зеленого туризму. URL: https://tourlib.net/statti_ukr/korchynska3.htm (дата звернення: 10.10.2021).
 6. Парубок Н. В. Розвиток сільського зеленого туризму в Україні та Європі. *Молодіжний економічний дайджест*. 2015. № 4(7). С. 86–89. URL: https://tourlib.net/statti_ukr/parubok.htm (дата звернення: 10.10.2021).
 7. Про схвалення Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 16.03.2017 р. № 168-р. Поточна редакція від 16.03.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/168-2017-%D1%80#Text> (дата звернення: 07.10.2021).